

Onderstaande levensbeschrijving komt uit het boek: 'Zonen en dochters met een missie - Een boek over missionarissen uit Boekel en Venhorst', door Jan Meulemeesters c.s. (100 pagina's A4)
Uitgave: 2002, Heemkundekring & Missiecomité Boekel-Venhorst.

Uitgemergeld in Jappenkamp

De eerste Boekelse missionaris was Antonia van der Horst, geboren op 30 maart 1883 op de Berkhoek. Zij was de dochter van het echtpaar Josephus van der Horst (1840-1913) en Maria Bevers (1847-1934). Op 7 april 1902 trad ze in bij de Zusters Franciscanessen in Veghel. Als zuster Laurentiana legde ze haar eeuwige geloften af op 13 juni 1904. Ze deed huishoudelijk werk in het St. Jozefziekenhuis in Veghel en vervolgens vijf jaar in Bladel.

Op 2 april 1910 vertrekt ze met het stoomschip 'Vondel' naar Borneo, samen met haar nicht Walthera van de Elsen uit Gemert. In Pontianak wordt de keuken haar domein. Vanaf 1921 werkt ze in Sedjiram, waar ze tevens Raadzuster wordt en plaatsvervangend overste. In 1925 wordt Laurentiana overste van een kloostertje (drie-vier zusters). Hun taak is de opvang en verzorging van melaatsen bij Singkawang. Die verzorging voor de melaatsen in zelfgebouwde huisjes was in 1917 begonnen. In 1925 werden de eerste houten huisjes gebouwd voor een vijftigtal melaatsen en er werd een kapel gebouwd. In 1929 keert Laurentiana terug naar Sedjiram om ook daar overste te worden. In 1933 wordt ze naar Singkawang gestuurd om daar huishoudelijk werk te verrichten.

Ze woont er in het schoolhuis bij de onderwijzeressen. Schuin tegenover het schoolhuis ligt een ziekenhuis, waarin zij van 1936 tot

Zuster Laurentiana in Pontianak, Indonesië

1910 Onderweg naar Borneo met het stoomschip VONDEL

V.l.n.r.: Zr. Ildephonse Verhoeven, Zr. Laurentiana vd Horst, Zr. Anna Bouw, Zr. Agnella vd Hoogen

1938 de zorg krijgt voor de wasserij.

In 1938 wordt ze overgeplaatst naar een nieuw klooster in Njaroemkop, vlak bij een melaatsenkolonie. Die plaats wordt in 1942 veroverd door Japan en de zusters worden afgevoerd naar het Jappenkamp in Kuching in West-Borneo. Als zij in 1945 wordt bevrijd, is ze ernstig ziek en ondervoed; ze weegt nauwe-

lijks veertig kilo. Per vliegtuig worden de zusters overgebracht naar het eiland Labuan. Na twee maanden aansterken wordt de Boekelse als een van de eersten op 3 december op de boot 'Nieuw-Amsterdam' gezet naar Southampton, vanwaar ze met een andere boot naar Nederland reist. Begin januari is ze terug in het zusterhuis in Veghel, waar ze liefdevol wordt verzorgd.

In 1956-1957 is opname nodig in het ziekenhuis van Ugchelen bij Apeldoorn en daarna nog een jaar in de Klokkenberg in Breda. Op 29 mei 1958 wordt ze opgenomen in het klooster in Zijtaart, waar zij op 27 september 1965 overlijdt.